

Напередодні великих перемін

Як, відокремлюючи бізнес від політики, не дистанціювати політику від бізнесу?

Розмову веде **Антон СЕНЧЕНКО**

Редакція журналу «Народний депутат» звернулася до голови правління групи компаній регіональної торговельної компанії «Восток» Сергія Дунаєва з проханням поділитися з читачами своїм баченням ситуації, що склалася в країні, і шляхів виходу з неї.

– Пане Сергію, як ви оцінюєте соціально-економічну ситуацію, що склалася в країні?

– Пам'ятаєте незабутнє: «Низи не бажають жити по-старому, а верхи не спроможні управляти по-новому»? На жаль, саме ця фраза характеризує ситуацію, яка склалася в нашій державі. Економічна нестабільність, спричинена неадекватними й безпідставними діями вищого керівництва країни, позначилася на кожному українцеві. Він відчуває це на собі, коли сідає в громадський транспорт, заходить до магазину, отримує рахунки за комунальні послуги. Звісно, це й мене не оминає. Я розумію причини, що призвели до таких наслідків, і так само, як і кожний громадянин, замислююся: а де ж вихід?

– Цікаво почути думку не-політика...

– Мабуть, потрібно помінати ставлення людей до влади. Аби кожний політик розумів, що Верховна Рада – місце його роботи, розумів відповідальність своєї посади. Як це зробити, як примусити людину, що має свій бізнес і прагне його розвивати, приходити на засідання парламенту й обговорювати різні – не завжди цікаві для людини від бізнесу – законопроекти? Відповідь проста. Необхідно, щоби Кодекс законів про працю було поширено і на депутатів Верховної Ради України. Чому службовця, який прогуляв свій робочий день, звільняють за статтею, а найвищому службовцеві – парламентарієві, заробітна платня якого значно вища, маємо пробачати? Необхідно, щоби недобросовісне ставлення до

своїх обов'язків, кожне запізнення, кожний прогул депутата регламентувалися законом. Тоді в політиці буде менше людей, які приходять лише для того, аби вирішувати свої особисті та бізнесові питання. Адже більшість тих, хто сьогодні керує країною, не захоче позбутися власного бізнесу на користь постійної кропіткої праці в залі засідань чи у профільних комітетах. А ті, хто все ж таки наважиться присвятити себе політиці, розумітимуть повноту своєї відповідальності.

Мабуть, правильно було б повернутися, скажімо, до річних депутатських звітів про результати своєї діяльності. Якщо народний обранець не виправдає довіри виборців, на його місце мають висувати іншого – того, хто йде в передвиборному партійному списку за ним. А наступник реально «підштовхуватиме» свого попередника. І це стимулюватиме депутатів до сумлінної праці і дотримання своїх зобов'язань перед суспільством.

– Чи не маєте ви наміру взяти участь у політичному житті країни?

– На сьогодні ситуація в країні така, що кожна людина, хоче вона того чи ні, втягнута в політику. Що ми бачимо по телевізору? На кожному каналі – політичні дебати, більшу частину ефірного часу забито політичними ток-шоу. Найкращі рейтингові видання також присвячені політичним інтригам. Особисто в мене склалося враження, що політика – найвигідніший економічний проект України. Проблема тільки в тому,

що великі кошти викидають на вітер, адже продукт цього проєкту неліквідний. Стосовно політичної реклами – з нею ми змушені стикатися щодня багато разів. Наше суспільство надзвичайно заполітизоване. Але це не свідчить про високу політичну громадську свідомість населення нашої країни.

Однак маємо дискутувати не про перипетії в політиці, а про те, що в усьому

Ті, хто сьогодні приходять у політику, незалежно від їхнього «кольору», насправді не мають повної довіри з боку наших громадян.

світі підвищується рівень цін й одночасно знижується рівень життя. В Україні ці показники мають найбільшу амплітуду. Для нашої економіки характерні дуже низька продуктивність праці й небажання людей працювати. У програмі кожної політичної партії йдеться про створення нових робочих місць і зниження рівня безробіття. Але безробіття в Україні характеризується не відсутністю робочих місць, а саме небажанням працювати. Кожний підприємець погодиться зі мною: проблема кадрів – це проблема номер один. Ми, підприємці, створюємо робочі місця. Але треба, щоб люди бажали працювати. Працювати саме в Україні, на вітчизняних підприємствах, а не виїздити в пошуках кращого життя. Уряд має розробити і затвердити програму з повернення людей із-за кордону на робочі місця в Україні.

– Пане Сергію, як ви уявляєте собі оптимальну модель функціонування влади в цілому?

– Аби подолати політичну нестабільність, необхідно визначити базові умови функціонування владних інституцій. Треба ліквідувати депутатську недоторканність і запровадити механізми особистої відповідальності чиновників та урядовців усіх рівнів.

Вони мають також працювати на імідж інститутів влади. Народ мусить бути впевненим у правильності та законності її дій. Адже, змушений це констатувати, ті, хто сьогодні приходять у політику, незалежно від їхнього «кольору», насправді

не мають повної довіри з боку наших громадян. Скажімо, представники влади щодня в об'єктивні телекамери кажуть людям про корупцію в тій чи іншій інстанції. Але жодного разу не сказали про конкретне викриття, звинувачення і покарання.

Як запобігати корупції? Відповіді на запитання. Вдумайтесь, чому питання, від яких уже оскома на зубах, виникають лише тоді, коли починають говорити про землю? І чому не кажуть про корупцію і кримінал у металоторгівлі? Тому що на ринку існує чітка ціна на метал. І всі, хто пов'язаний з цим бізнесом, змушені дотримуватися встановлених правил. Отже, необхідно визначитися з ціною на землю. І тоді припиниться спекуляція.

– Які перспективи ви бачите?

– На всьому цьому треба ставити крапку й починати будувати політику по-іншому. Але для цього маємо змінити правила гри. Провести референдум з найважливіших питань. Зібрати, нарешті, Раду старійшин, включивши до її складу тих, хто не обтяжений владою. Згодом варто провести вибори, заборонивши брати участь у них партійним блокам від різних політичних сил. Ефективніше було б повернутися до виборів за змішаною системою. Це змусить кожного політика відповідати за свої дії і вчинки, «щоби дурість кожного всім було видно».

У політику треба «грати» за певними правилами. А коли грати не вдається не одному, а всім гравцям, – треба думати про зміну правил.

Діяльність компанії

Регіональну торговельну компанію «Восток» засновано в Харкові 2005 року. Основний вид діяльності – продаж труб, металопрокату, метизів, випуск металовиробів, послуги з обробки металу, будівництво житла за канадською технологією, видання (Видавничий дім «Металіка») спеціалізованої технічної літератури, найбільшого в Україні прайсового тижневика «Металлический Вестник», журналу «Штрипс», журналу-каталогу «Домашняя техника» Help». Компанія має представництва в Києві, Дніпропетровську, Одесі, Ростові-на-Дону. Зовнішня економічна діяльність: країни СНД – Росія, Білорусь, Казахстан, Грузія, Молдова, Таджикистан, Узбекистан. Володіє власною виробничо-складською базою і парком автотранспорту. Загальна кількість персоналу – 400 працівників. Середній вік – 31 рік. В РТК «Восток» практично відсутня плінність кадрів.